Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII
nr. 20 (855)
joi 17 mai 1962
8 pagini, 30 bani

Organizația de pionieri „V. I. Lenin" împlinește 40 de ani

La 19 mai se împlinesc 40 de ani de la crearea Organizației pionierilor sovietici „V. I. Lenin". Cu acest prilej felicităm cu dragoste și urăm noi succese la învățătură și în activitatea obștească pionierilor glorioasei țări sovietice. Intre pionierii romîni și pionierii sovietici există o prietenie frățească, de nezdruncinat. Pionierii romîni cunosc admirabilele fapte de eroism pe care, urmînd exemplul comuniștilor și al comsomoliștilor, pionierii sovietici le-au săvîrșit în lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea patriei. In cei patruzeci de ani de existență a sa, Organizația de pionieri „V. I. Lenin" a educat milioane și milioane de copii insuflîndu-le dragoste și devotament față de patrie și partid, învățîndu-i să respecte munca și să pună întodeauna interesul obștesc înaintea intereselor personale, sădindu-le calități morale și deprinderi cetățenești proprii comuniștilor.

Pionierii din țara noastră învață din experiența pionierilor sovietici, și în primul rînd învață că lucrul principal este să faci totul pentru a fi folositor patriei, partidului. Pionierii romîni se străduiesc să-și însușească temeinic cunoștințele căpătate la școală, participă cu drag la acțiunile patriotice, își înfrumusețează școala, satul, orașul, citesc, se ocupă de artă, de muzică, de sport.

De ziua Organizației de pionieri „V. I. Lenin", pionierii din R. P. Romînă transmit salutul lor voios și urează noi succese pionierilor sovietici în pregătirea de a deveni cetățeni de nădejde ai Țării Comunismului.

„SCÎNTEIA PIONIERULUI"

Flori de primăvară

Să discutăm despre COLEGIALITATE

„Pe strada noastră sînt mulți copii iar Virgil, Antoaneta și Pandelică sînt în aceeași clasă — a șasea — și locuiesc în același bloc. Îi vezi mereu împreună, sînt prieteni. Pe Virgil îl ghicești oricînd de la distanță — ba „conduce" pe trotuar o piatră ca pe o minge de fotbal, ba merge în echilibru pe marginea bordurii — iar Pandelică, de asemenea, e ușor recunoscut: îl imită întotdeauna pe Virgil, cu deosebirea că el, Pandelică, fiind mai neîndemînatic, stîrnește rîsul! Dar unde sînt Virgil și Pandelică, trebuie să fie și Antoaneta! Ea este „responsabila cu veselia" — știe o mulțime de jocuri vesele, de cîntece și ghicitori hazlii. Oriunde vin, cei trei prieteni aduc cu ei buna dispoziție. Cineva i-a poreclit „Cei trei mușchetari", și cine credeți că se mîndrește cel mai mult cu asta? Antoaneta!

Ei, dar acum cîteva zile s-a întîmplat ceva care amenință să strice această frumoasă prietenie. În clasa a VI-a s-a dat o lucrare scrisă la fizică. Virgil, care în ultima vreme nu prea se ține de învățătură (cică nu vrea să fie „tocilar")

i-a șoptit Antoanetei să-i dea ciorna lucrării ei, să copieze. Antoaneta n-a vrut, a spus că ar fi un procedeu necinstit. Virgil s-a înfuriat, i-a spus că e o tocilară, că o interesează numai nota ei. Timpul trecea, iar pe lucrarea lui Virgil nu era scris decît titlul. În cele din urmă, Virgil a scos cartea de fizică pe bancă și, rugîndu-l pe Pandelică să-i servească drept „paravan" (Pandelică stă în banca din fața lui Virgil) s-a apucat să copieze. Tovarășul profesor l-a observat și, firește, i-a pus nota 3. În pauză, am avut o scurtă discuție în detașament. Băieții l-au criticat cu asprime pe Virgil, dar Pandelică i-a luat apărarea:

— După mine, totul s-a întîmplat din cauza Antoanetei. Ea este egoistă; de ce nu i-a dat *un pic* rezultatul și lui Virgil? El n-a mai copiat pînă acum, deci i s-ar fi putut trece cu vederea. Cred că refuzîndu-l ea a dat dovadă de lipsă de colegialitate!

— Nu-i adevărat! s-a apărat Antoaneta. Nu eu, ci tu procedezi necolegial, întîi pentru că l-ai ajutat să copieze după carte și acum pentru că îi iei pe nedrept apărarea. Mai bine ai recunoaște că ieri seară, cînd v-am rugat să învățăm împreună, Virgil a spus că mai bine se duce la cinema iar tu l-ai dat dreptate și ați plecat împreună. *Cred și eu, îți convenea; tu învățaseși!*

În adunare, Virgil n-a spus mai nimic dar pe drum l-am auzit răstindu-se la Antoaneta:

— Nu ești o adevărată prietenă! Pandelică, da, așa coleg mai zic și eu, pe cînd tu... Ești o egoistă și o pîrîtoare!

Și cei doi băieți grăbiră pasul, lăsînd-o în urmă pe Antoaneta căreia de necaz îi dăduseră lacrimile. *Eu cred, dragă redacție, că nici Virgil, nici Pandelică n-au tras învățămintele cuvenite din discuția purtată în detașament. Se vede cît de colo că ei au o părere foarte greșită despre ce înseamnă colegialitate. De aceea, îi rog pe cititorii „Scînteii pionierului" să-i ajute".*

La redacție a sosit o scrisoare pe care ne grăbim s-o publicăm întrucît e vorba de o întîmplare care vă va interesa.

Întîmplarea relatată de el merită să fie obiectul unei discuții mai largi. Dragi cititori, vă rugăm să ne scrieți cît mai degrabă despre:

1. Ce părere aveți în legătură cu purtarea lui Virgil?
2. Cum apreciați atitudinea lui Pandelică?
3. Ce credeți, Antoaneta a procedat bine?
4. Care dintre copiii din clasa voastră procedează ca Virgil și ca Pandelică, și care îi seamănă Antoanetei?
5. Cum trebuie să fie, după părerea voastră, adevărata colegialitate? Dați-ne exemple din clasa voastră.

Răspundeți-ne, cît mai amănunțit, la aceste întrebări. Sîntem dornici să publicăm în gazetă cele mai interesante răspunsuri. Adresa noastră este: Gazeta „Scînteia pionierului", Combinatul Poligrafic Casa Scînteii, raionul 30 Decembrie, București. Menționați pe plicuri: Pentru discuția despre colegialitate.

Culegeți mușețel!

Peste 300 de feluri de plante medicinale cresc natural în țara noastră, iar una din cele mai răspîndite și mai folositoare e mușețelul. **Prelucrat de către industria farmaceutică, el se transformă în diferite medicamente prețioase,** ceea ce face ca recoltarea lui să fie o acțiune de însemnătate patriotică. **Ca și în alți ani, pionierii sînt chemați să dea ajutor și în această primăvară la culesul mușețelului.**

Unde crește mușețelul? **Pe izlazuri, prin curțile caselor, pe marginea drumurilor și în preajma satelor etc.**

Cum recunoaștem acel soi de mușețel care e folositor? **După mirosul plăcut, după căciula țuguiată și după faptul că în interior căciula este găunoasă (la mijloc).**

Care este momentul cel mai prielnic culegerii mușețelului? **Atunci cînd floricele verzi-gălbui din care e compusă căciula florii devin tot mai galbene, iar gulerașul alb se deschide, deci în luna mai și la începutul lunii iunie.**

Scrieți-ne despre cantitățile de mușețel aduse de voi la școală!

Din viața pionierească

Pentru încheierea cu succes a anului școlar

Sînt la Școala de 8 ani din Zărnești, regiunea Brașov și caut să cuprind în însemnările mele cît mai multe aspecte din munca pionierilor, din bucuriile și izbînzile lor, din dorința și strădania lor tovărășească ca toți copiii să obțină rezultate tot mai bune la învățătură. Ei vor să se pregătească temeinic pentru muncă și viață, să se formeze ca oameni demni de societatea noastră, cu un larg orizont, așa cum trebuie să fie un adevărat constructor al societății socialiste și comuniste.

Îmi răsfoiesc însemnările. Bineînțeles, preocuparea de bază a tuturor pionierilor e încheierea cu succes a anului școlar. Îndrumați de tovarășii profesori, pionierii fruntași la învățătură își ajută colegii rămași în urmă, pentru ca la sfîrșitul anului școlar să promoveze cu toții. Bătușan Maria din clasa a VII-a B, Anghel Traian și Minea Ștefan din clasa a V-a C, Bodea Ștefan și Munteanu Ștefan din clasa a V-a A pierdeau prea mult timp cu joaca, „uitînd“ să-și facă temele, să învețe. Activul pionieresc a intervenit la timp organizînd grupe de întrajutorare pe străzi. Adică, copiii din aceeași clasă, care locuiesc pe aceeași stradă, se adună doi-trei, la unul dintre ei și recapitulează împreună materia, își controlează reciproc temele. De exemplu, astfel de grupe care au dat rezultate bune sînt cele conduse de pionierele Bude Doina din clasa a V-a C și Chitic Lucia din clasa a VII-a.

În adunările pionierești s-a vorbit cu multă seriozitate despre importanța caietului de notițe, necesitatea respectării programului zilei, despre atenția la ore. Paiuc Florentina, Dragoș Letiția, Crăciun Ștefan, Iordănescu Felicia, Știrbu Lucian, Grigoriu Mariana, Spîrchez Elena, pionieri fruntași la învățătură, au arătat cum recapitulează ei, cum își sistematizează munca de repetare a materiei.

Omul societății de mîine trebuie să fie un om cult, multilateral pregătit. Pionierii Paiuc Florentina, Zîrnoveanu Maria, Guguianu Elena, Colțea Niculae, Roșu Elena, Sava Viorel, Brătulescu Elena, Chira Vasile, Pîtea Gheorghe învață foarte bine și în același timp citesc literatură beletristică, cărți tehnice, ceea ce le permite lărgirea și adîncirea cunoștințelor căpătate la școală, posibilitatea folosirii unui limbaj bogat, corect și expresiv. Acest lucru s-a putut constata și în diversitatea problemelor discutate în adunările pionierești, în întocmirea în unele detașamente, a unor frumoase albume literare și științifice, în învățarea în grupe, de către fiecare pionier, a manevrării și folosirii aparatului de proiecție a diafilmelor. De multe ori, adunările de grupe și detașamente au fost organizate cu ajutorul proiectării diafilmelor. Cu ajutorul lor pionierii au cunoscut mai bine patria noastră, probleme de știință, de literatură și artă.

La adunările pionierești, la focurile de tabără, pionierii și-au invitat părinții care acolo, la luminile focului, în liniștea serilor, le-au vorbit despre trecut, despre ei și copilăria lor. Astfel, pionierii au înțeles mai bine condițiile în care trăiesc și învață, datoria de a învăța din ce în ce mai bine pentru a fi demni de viitorul luminos asigurat de partid, de sarcinile care le vor reveni mîine, cînd vor munci productiv, alături de părinții lor, pentru înflorirea necontenită a patriei dragi.

E. SKIBINSKI

Voioșie

Versuri: CRIȘAN CONSTANTINESCU
Muzica: SEBAT HUSEIN

I

Cît e zarea cea albastră
Pînă-n depărtări
Să răsune-n calea noastră
Vesele cîntări.

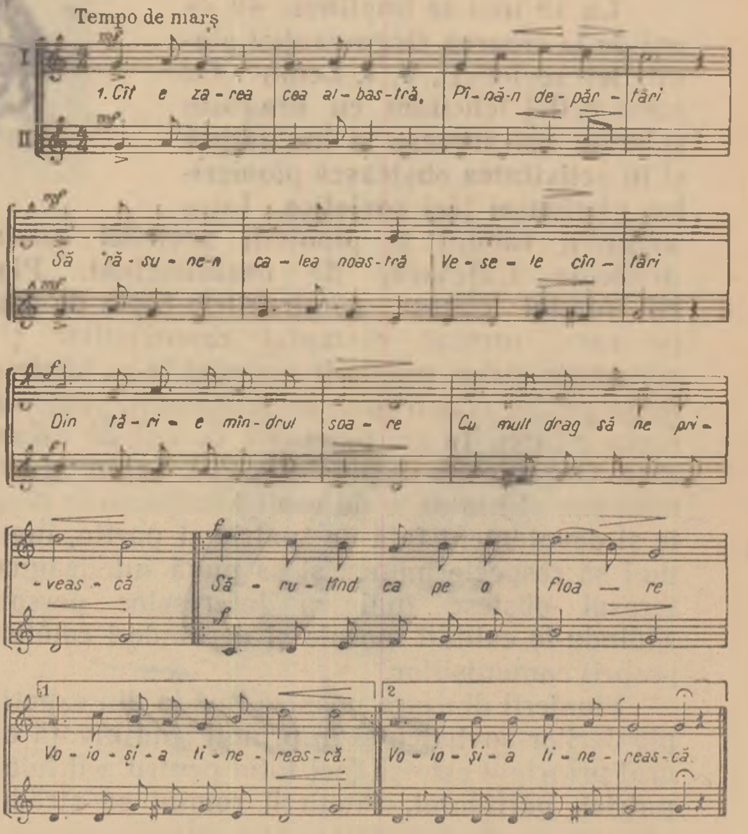
Din tărie mîndrul soare
Cu mult drag să ne privească
Sărutînd, ca pe o floare,
Voioșia tinerească.

II

Glasul patriei iubite
Cheamă-n primăveri
Mii de chipuri fericite
De pionieri.

De la munți în largul mării,
Crainic nou de zile bune,
Peste faldurile zării
Cîntul nostru să răsune.

JOCURI • JOCURI • JOCURI • JOCURI • JOCURI • JOCURI • JOCURI

„OCHIUL AGER“

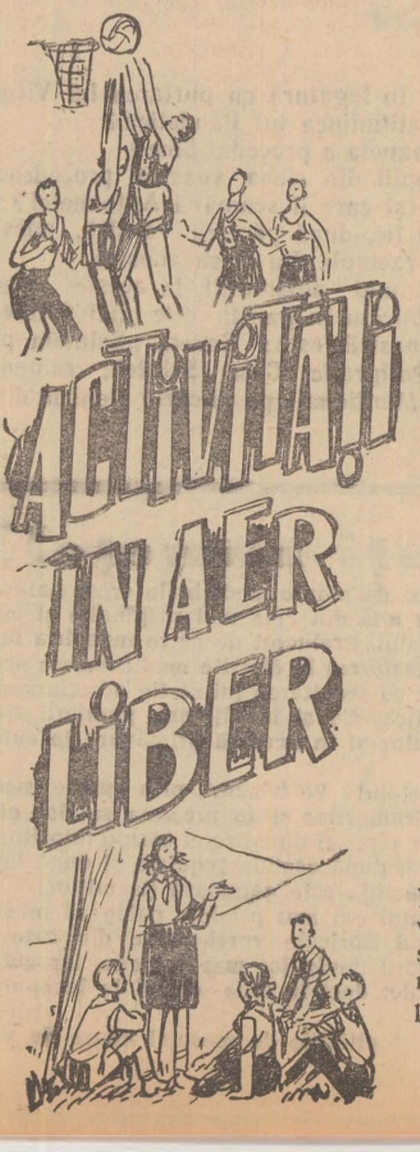
Pentru ca excursia voastră în afara satului sau orașului să fie mai plăcută, puteți pregăti următorul joc:

Din timp se numește un conducător al jocului (instructor de detașament sau pionier într-o clasă mai mare). Acesta, cu o zi sau două înainte de excursie, împreună cu un juriu format din cîțiva pionieri (care nu vor lua parte la joc) va parcurge pe îndelete traseul, studiindu-l cu atenție și notînd toate amănuntele: felul solului (cernoziom, argilă etc.) al copacilor (conifere, foioase), relieful (porțiunile plane, ridicăturile, micile depresiuni) așezarea caselor, coturile vreunui rîu etc. Din loc în loc, ei pot complica traseul făcînd ici o construcție neobișnuită din pietre, dincolo imitînd rămășițele unui foc de tabără etc. Tot astfel, vor pune la loc vizibil bilețele de felul acesta: „Ce distanță e de aici pînă la cutare copac?“, „Cîntă un cîntec pionieresc!“

În ziua desfășurării jocului, îi împărțim pe pionieri pe grupe, în raport cu numărul membrilor participanți. Plecarea se va face pe grupe, la interval de 10-15 minute. Fiecare grupă va dispune de o foaie de hîrtie și un creion pentru a nota tot ceea ce vor observa pionierii pe traseu (deci observații asupra solului, vegetației, clădirilor, reliefului etc, etc.) precum și răspunsurile corecte la întrebările din bilețele.

La sfîrșitul jocului, juriul va strînge foile de observație, le va confrunta cu însemnările făcute anterior de juriu și, pe baza unui punctaj dinainte stabilit, va hotărî grupa cîștigătoare, adică grupa cu „ochiul cel mai ager“ căreia nu i-a scăpat nimic.

Prof. NICOLAE CRAINIC

Minunate sînt orele de joacă petrecute în aer liber! Soarele, vîntul, aerul te fac mai puternic, mai sănătos.

În curînd, un nou cîntec va răsuna în excursiile și plimbările detașamentului. Este cîntecul pe care-l învață acum.

Chiar și cînd terenul este „accidentat“ ca în fotografia de față, excursiile și drumețiile sînt totdeauna un minunat prilej de îmbogățire a cunoștințelor, prilej de bucurie și de mîndrie pentru frumusețile patriei noastre.

„Secretul“ calității

De vorbă cu tovarășul Gheorghe Eftimie, secretarul Comitetului U.T.M. — secția sculărie a Uzinelor „23 August” din Capitală.

— Am aflat că, alături de comuniști, mulți utemiști sînt fruntași în producție. Ce ne puteți spune despre aceștia?

— In țara noastră, munca este o chestiune de onoare, de cinste. Cînd știi că și prin munca ta patria devine mai bogată, mai frumoasă, oamenii trăiesc mai bine, și calitatea muncii va fi superioară. Dragostea de patrie, dorința de a contribui cu toate forțele la construirea socialismului sînt pentru utemiștii noștri un îndemn pentru produse de calitate. Iar în această privință, comuniștii ne sînt un exemplu permanent.

— Aceasta te îndeamnă...

— ...să lucrezi bine, foarte bine. Ce faci însă dacă nu știi să lucrezi astfel? Atunci înveți. In organizația noastră avem mulți muncitori calificați, absolvenți ai școlii profesionale, care continuă să învețe. Și învață cu perseverență. Ion Tudor, Ion Sorescu, Ion Stanciu, sînt într-a XI-a, Marin Mareș, Dumitru Toma, Alexandru Trufin într-a IX-a și într-a X-a. Cu toții învață foarte bine, au note numai de 8, 9 și 10. Dar nu se mulțumesc cu atît. Ei aplică în practică cele învățate. Să vă dau un exemplu. Secția primise o comandă urgentă. Trebuiau executate repede și bine niște axe filetate pentru strunguri carusel. Conducerea secției a hotărît atunci ca această sarcină să i-o încredințeze tînărului utemist Ion Tudor. Și el a îndeplinit-o cu cinste. Mai sînt și alți utemiști care, de cînd învață dau produse de calitate superioară și într-un timp mai scurt, fac economii, reduc prețul de cost.

— Absolvenților claselor a VII-a ce aveți să le spuneți?

— Un sfat, dacă-mi este permis. Să iubească munca. Strungar, sudor, ajustor, matrițer, orice vor deveni, ei trebuie să iubească munca și să fie convinși că trebuie să facă totul pentru a munci cît mai bine — deci să învețe necontenit din carte și din experiența altora. Acesta e „secretul“ calității produselor muncii celor mai buni utemiști din secția noastră, „secret” pe care, după cum vedeți nu mă sfiesc să-l recomand tuturor, inclusiv cititorilor dumneavoastră.

GETA COSTIN

Prima piesă executată!...
Șublerul maistrului-instructor arată nu numai că piesa este bună pentru producție, ci și că elevul Oană Constantin, din anul I al Școlii profesionale de la Centrul Școlar „Steagul roșu“ din Brașov, a lucrat cu hărnicie și mai ales cu pricepere.

De la teorie, la practică

Calitatea și cantitatea lînei pe care o dau oile țigăi în comparație cu cele din rasa merinos, creșterea rațională a vițeilor sau găsirea celor mai economicoase mijloace pentru construcția unor grajduri bune pentru vite sînt chestiuni care-i preocupă în egală măsură pe colectiviști și pe savanți, despre care se discută cu pasiune în laboratoarele ultramoderne și pe ogoarele fără sfîrșit. La o discuție despre toate acestea am asistat și noi, nu de mult, dar nu într-un institut științific, ci în clasa a VI-a a Școlii de 8 ani din Țîndăreni, regiunea Oltenia, la o oră de cunoștințe agricole rezervată pentru recapitulare. Felul în care Crețu Gica, Enache Ion, Bălăceanu Rodica și majoritatea pionierilor au vorbit despre creșterea animalelor este exemplară. Dacă părinții acestor copii ar fi fost de față, ar fi avut toate motivele să se bucure: fiii și fiicele lor cunosc destul de bine, încă de pe acum, știința obținerii producțiilor bogate de cereale, carne, lînă și lapte. Cum se explică aceasta? Aceasta se explică prin faptul că pionierii au îmbinat studierea manualului cu cunoașterea practică, în cadrul sectorului zootehnic al gospodăriei colective, a metodelor înaintate de creștere a animalelor. Reproducem un fragment semnificativ din jurnalul unității: „In afară de grajdul cel vechi a fost construit un grajd nou, încăpător, luminos și bine aerisit, în care vitele sînt îngrijite foarte bine. După ce am părăsit grajdul — unde am văzut, printre altele, cei 16 vițeluși Ziementhal — ne-am îndreptat spre saivan. Erau acolo o mulțime de oi de rasă bună iar printre ele se jucau sau dormeau mieii. După aceea, am trecut pe la purcei. Iată-i pe cei din rasa York; grași, bine întreținuți. Ne-am gîndit cu toții cîte venituri însemnate aduce gospodăriei sectorul zootehnic.“

...Ceea ce este, desigur, unul din motivele care i-au îndemnat pe pionieri să ajute și ei la construirea grajdului nou despre care scrie în jurnalul unității. Era o plăcere să-i vezi, înșirați unul cîte unul, transmițîndu-și țiglele ca pe niște mici ștafete roșii, de la camion pînă la schelele construcției.

SANDU ALEXANDRU

INVAȚĂ SĂ MUNCEȘTI, RESPECTĂ MUNCA!

Probabil că ați întîlnit și voi, uneori, elevi care copiază temele făcute de alții, care nu dau nici o mînă de ajutor acasă, care strică băncile și murdăresc pereții. Aceștia sînt copii care, în primul rînd, nu iubesc munca, care în al doilea rînd nu acordă cuvenitul respect muncii celorlalți. Desigur, unitatea de pionieri nu poate tolera astfel de comportări, ea trebuie să-i educe pe pionieri în spiritul dragostei și respectului pentru muncă. Iată, de pildă, cum procedează unitatea de pionieri din comuna Romînași, raionul Zalău, regiunea Cluj.

De nenumărate ori au fost pionierii la gospodăria colectivă, i-au văzut pe colectiviști muncind. Uneori i-au invitat pe colectiviștii fruntași în unitate. Din discuțiile cu ei, au înțeles că stima și respectul tovarășilor numai prin muncă îl capeți. De lucrul acesta s-au convins pionierii și prin propria lor experiență.

Pentru înfrumusețarea claselor, ei singuri au lucrat lădițe pentru flori, măsuțe pentru ghivece, coșuri pentru hîrtii, rame pentru planșe și fotografii. De rondurile de flori din fața școlii, de curățenie s-au îngrijit mai mult fetele. Dar nu numai fetele. Și băieții trebuie să știe să facă curat, să-și îngrijească lucrurile, să ajute la nevoie. Iar dacă vreunul dintre ei, acasă, se lasă rugat înainte de a face ceva, sau chiar refuză, pionierilor nu le este indiferentă această atitudine. Nu-i de ajuns ca la școală să faci pe harnicul, iar acasă să aștepți să te servească bunica...

De obicei, cînd tu singur te străduiești să-ți faci un lucru, un obiect care să-ți fie folositor, umbli cu el cu grijă, îl păstrezi. Dar cu lucrurile muncite de alții, cum te porți? Cum respecți munca altuia? Aceasta a fost tema unei adunări a pionierilor din Romînași. Băncile, ușile, scaunele la care au lucrat muncitori, ai dreptul oare să le strici, să le murdărești? Nu! Aici este vorba de respectarea muncii altuia, au spus pionierii, de păstrarea cu grijă a bunului obștesc, iar pionierii trebuie să fie primii care să înțeleagă lucrul acesta.

„A munci înseamnă și a învăța“ spun pionierii din Romînași. Și în primul rînd, de această muncă vor ei să se achite cu cinste. Lenea, lipsa de răspundere, nepăsarea sînt socotite de pionieri drept inamici împotriva cărora trebuie să lupte necontenit. Cu toții vor să învețe și să muncească în așa fel, încît să devină oameni de nădejde, gata să muncească cu toate forțele pentru patria noastră dragă.

E. TOFAN

NOUL ORAȘ DE PE TROTUȘ

Reportaj

Drumul, ascuns o vreme în umbra frunzișului, iese în larg, la lumină, spre întinsa vale a Trotușului.

— Orașul... Iată-l ! spune o fetișcană arătînd străzile de-a lungul cărora se înalță șirul blocurilor. Blocuri zvelte, multe, adevărate vile cu balcoane vopsite în culori pastelate, cu acoperișuri de olane scăpărînd în soare ca niște lespezi de aur.

— Ce frumos arată ! Nici nu-ți vine să crezi că aici, numai cu zece ani în urmă, era sat necunoscut, adaugă o altă fată, aflată alături, pe bancă, în autobuz.

Viorica Herciu și Ștefania Dimofte, eleve în clasa a XI-a la Școala medie nr. 1 din Bacău discută cu aprindere. Geografia noului oraș le e familiară. De altfel, rafinăria din Onești, complexul chimic, combinatul de cauciuc sînt cunoscute în întreaga țară. Dar pentru ele, acest oraș are o semnificație mai profundă. O arată însăși vizita de acum, la complexul chimic: curînd vor termina școala medie, se pregătesc pentru facultate. Vor să devină chimiste și vor să lucreze aci, alături de alte foste colege, devenite ingineri chimiste. O dorință firească, menită să devină realitate în condițiile create tuturor tinerilor de regimul nostru democrat-popular.

Orașul

De cum intri în oraș, pe strălucitoarea magistrală, punctată din loc în loc de stîlpi uriași de beton, care poartă în vîrf ghirlandele globurilor albe ale becurilor de neon, privirile întîlnesc frumoasa clădire a complexului școlar profesional petrochimic, care și-a deschis pentru prima oară porțile, astă-toamnă. Alături de cele trei școli de opt ani și de școala medie, găzduiește sute de elevi, pregătind noi și noi cadre de muncitori pentru complexul industrial.

Oriunde îți arunci privirile, în Onești, te întîmpină noile construcții, luminoase, monumentale.

— Orașul se dezvoltă neîncetat, rapid, ne-a informat președintele Sfatului popular, tovarășul Iordan Pirlițu. Numai în cursul acestui an, alături de cele peste două sute de blocuri noi existente, se vor ridica altele însumînd 1.300 de apartamente, iar pînă în 1965, numărul apartamentelor date în folosință oamenilor muncii din Onești va ajunge la 6.500 !

Și fără îndoială că blocurile și celelalte construcții vor fi care de care mai frumoase, c-avem meșteri pricepuți și harnici. Ca cei din brigada comunistului Dumitru Novischi sau din cea condusă de Nicolae Chisfaludi, care au executat și lucrările de finisare la noul cinematograf, cinematograf îmbrăcat în întregime cu catifea, furnir de paltin și placat la intrare cu marmură roșie și neagră de Sebeș și Moneasă.

Copiii orașului și... florile

Ne aflăm în noul apartament al lăcătușului mecanic Dumitru Teodorescu. Cele trei camere, tapetate proaspăt și cu gust, completate de mobilă elegantă de nuc, au destinație precisă: sufrageria, în mijlocul căreia se află o masă cu fața albă ca spuma; camera părinților, unde este instalat și aparatul de radio; și camera copiilor, în care un loc principal îl ocupă biblioteca.

— Dar copiii... unde sînt ?

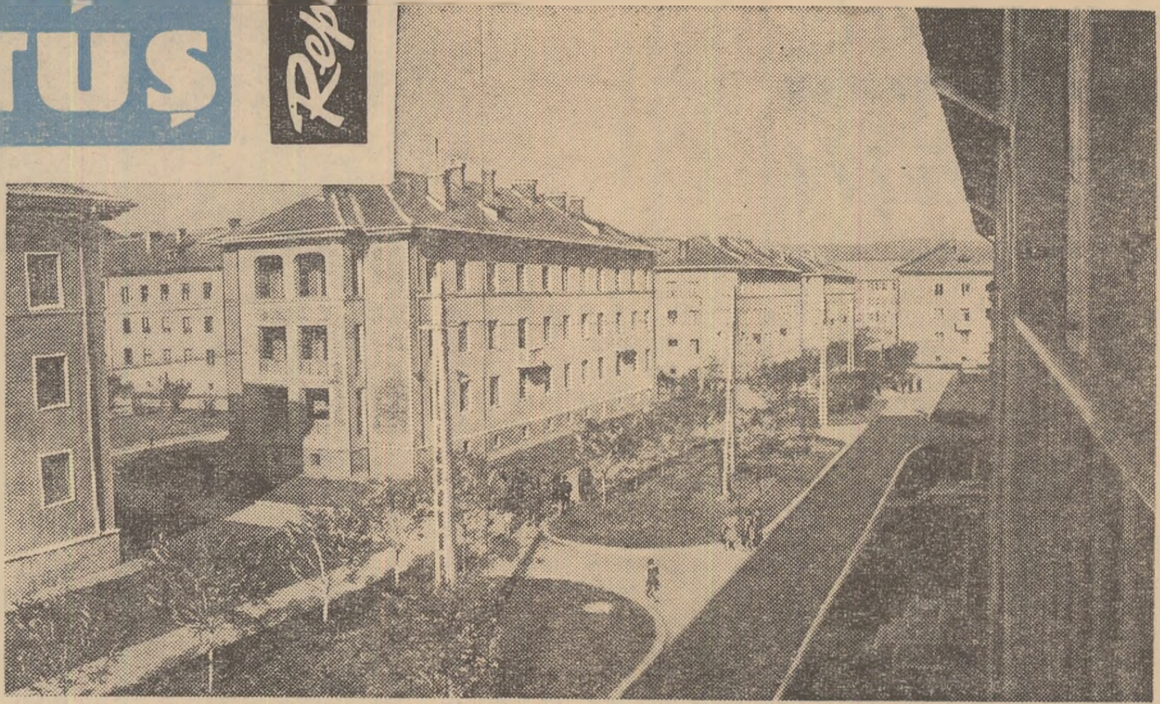
— Ecaterina, fata mai mare, e la școală, îmi răspunde gazda; la fel și cel mic, Valeriu, iar Elena, fata mijlocie, e la Casa pionierilor.

Pe ușă tocmai își face apariția o fată oacheșă, veselă. Are sub braț o vioară.

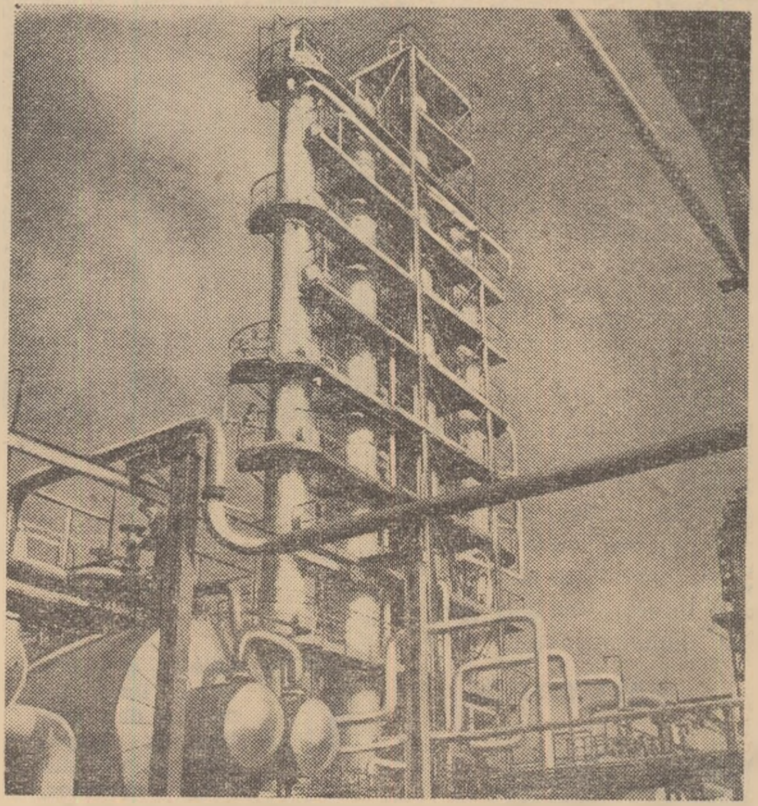
— Frecventează cercul de vioară de la Casa pionierilor, spune cu mîndrie mama. Și Valeriu merge acolo, e... balestist. A și învățat să facă salturi și piruiete.

Elena lasă vioara pe masă și se repede în bucătărie de unde se întoarce cu o cană de apă. Udă florile din sumedenia de vaze și ghivece așezate în coridor.

— După cît se vede, îți place să îngrijești florile...

Clădirile orașului, rînduite perfect, se înalță zvelte în lumina soarelui.

Aspect de la rafinăria Onești.

Fata m-a privit cu mirare. De ce, am aflat mai tîrziu.

A devenit o tradiție ca în fiecare an, pionierii din oraș să se ocupe de flori, de spațiile verzi din împrejurimile blocurilor, să le aibă în grijă. Aleile sînt împărțite pe școli: pionierii de la Școala medie se ocupă de cvartalul unu; la cvartalul doi sînt cei de la Școala de 8 ani nr. 1... Și fruntași în acțiunea de înfrumusețare a orașului sînt mulți. Pîrvan Sorin, Popa Cornel, Moraru Maria, Tutuianu Gabriela, Săftiuc Marcela, Lăcătușu Magdalena. Ei și toți ceilalți pionieri și școlari se străduiesc să-și aducă contribuția ca orașul înălțat, prin grija partidului, de părinții și frații lor mai mari, să fie cunoscut în noua geografie a patriei, nu numai ca o cetate a industriei petrochimice, dar și ca un oraș al florilor.

AL. DINU IFRIM

O acțiune interesantă

Era spre sfîrșitul anului trecut. La Școala de 8 ani din Romînești, o comună de prin părțile Botoșanilor, avea loc o adunare a unității de pionieri. Utemistul Ion Tudorel, inginer agronom la gospodăria colectivă din comună, le vorbea copiilor despre perspectivele de dezvoltare a gospodăriei, despre felul în care poate fi sporită rodnicia pămîntului.

— În alte anotimpuri, spunea un pionier, ajutăm și noi gospodăria colectivă la plivitul culturilor, la strînsul spicelor, la recoltatul legumelor. Dar acum, în pragul iernii, ce putem face ?

— Multe, copii, le-a răspuns inginerul. Voi știți, de pildă, că producția la hectar sporește mult dacă pămîntul este bine îngrășat. El, voi ați putea da mult ajutor gospodăriei. Știți cum ? Colectînd cenușă. Da, nu vă mirați. Cenușa conține foarte multe substanțe nutritive pentru plante. Dar multe gospodine nu știu lucrul acesta și aruncă cenușa.

Ascultînd îndemnul inginerului agronom, pionierii din comună s-au apucat de treabă. În primăvara acestui an ei au predat gospodăriei colective peste 6.000 kg de cenușă care a fost folosită pe lotul unde se fac experiențe pentru adaptarea la condițiile de climă și sol ale raionului, a unui nou soi de grîu, de mare productivitate.

Această acțiune constituie un mijloc prin care pionierii de aici își aduc contribuția la lupta pentru creșterea producției agricole la hectar, pentru dezvoltarea continuă a gospodăriei colective.

I. PRICOP

Moș Gheorghe povestește

Forăști. O comună de pe meleagurile Fălticenilor, situată la hotarul dintre regiunile Suceava, Bacău și Iași. Stau de vorbă, pe pajiștea din fața gospodăriei colective, cu moș Gheorghe Olărița, om gospodar trecut de 60 de ani. Îmi povestește despre viața sa și a satului în trecut, despre belșugul care intră în fiecare an în casele oamenilor, de cînd există în sat gospodărie colectivă.

— Ca să înțelegi mai bine ce a însemnat pentru noi, oamenii săraci de aici, gospodăria colectivă, de ce ne-am legat viața de ea, să-ți dau un exemplu, pe al meu bunăoară. Plecăm. Ne oprim la vreo 100 de metri de sediul colectivei, în fața unei căsuțe dărăpănate, proptită în niște pari ca să n-o dărîme vîntul. Prin paiele putrezite de vreme, care-i ținuseră cu ani în urmă loc de acoperiș, se zăresc cîteva petece albastre de cer. Cînd începu să vorbească, ochii lui moș Gheorghe se întunecară.

— Uite, ăsta mi-a fost bîrlogul, spune el, timp de peste 30 de ani. Amărîtă viață am mai dus aici pe vremuri. Nouă suflete ne adăposteam în bordeiul ăsta: eu, nevasta și 7 copii. Cine nu avea loc pe scîndurile patului — și erau vreo 5 ăștia — dormeau pe pămîntul gol, ca vitele... Din zori și pînă în noapte trudeam pe moșia lui Barancea — poate ai auzit de el — și eu și nevasta ca să avem cu ce ne hrăni copiii și de multe ori nu izbuteam să le dăm nimic de mîncare. Ba pe timpul foametei umblam cu droaia de copii după mine pe la porțile bogătanilor din sat și cerșeam un boț de mămăligă. Așa a fost în trecut. Zi și noapte îmi chinuiam mintea să aflu cum aș putea scăpa de sărăcie. În 1949 partidul mi-a arătat calea: gospodăria agricolă colectivă, ăsta era drumul pe care trebuia să pornesc. Și, într-adevăr, de aproape 10 ani de cînd sînt colectivist, altul este traiul meu. Copiii au învățat toți la școli iar acum, fiecare își are rostul lui. Eu și baba, ducem un trai îndestulat, avem tot ce ne trebuie. Din veniturile pe care le primim de la gospodăria colectivă, uite (și-mi arată cu mîna alături de bordeiul dărăpănat o casă mare) ne-am construit casă nouă, de zid, cu patru camere învelită cu tablă, așa cum n-a avut neam de neamul meu. Asta în ce mă privește pe mine. Dar ia gîndește-te la sutele de oameni ca mine din sat ! Pe toate ulițele se ridică case noi. Dacă le-ai aduna pe toate la un loc, ai putea alcătui un alt sat, mult mai frumos. Și în fiecare casă nouă de colectivist, ai să întîlnești îndestulare, oameni bine îmbrăcați, veseli, ai să găsești mobilă nouă, aparat de radio, aragaz, mă rog, tot ce trebuie pentru un trai fericit.

Pricepi acum ce înseamnă pentru noi gospodăria colectivă ?

Povestesc oamenii din sat că odată, într-o adunare, președintele colectivei i-a spus lui moș Gheorghe: „Uite ce ne-am gîndit, moșule: că ar fi timpul să ieși la pensie și matale și baba, adică să stați acasă și să vă îngrijiți bătrînețele, că destul ați muncit pînă acum. Gospodăria noastră este destul de bogată, are cu ce să vă hrănească". Cînd a auzit despre ce-i vorba, moșul a sărit de pe scaun; „Cum adică ? Să stăm acasă pe cuptor, acum cînd muncim în gospodărie, cînd muncim pentru noi ? Nu se poate, tovarăși, să ne faceți tocmai nouă una ca asta". Și moș Gheorghe Olărița și baba lui, Sevastița, au continuat să fie prezenți în fiecare zi la muncă, alături de toți ceilalți colectiviști.

I. ANDREI

PRIMIND ÎNALTELE DISTINCŢII

Gospodăria colectivă va deveni şi mai bogată

Cînd Ion Stanciu, preşedintele gospodăriei agricole colective din Baba Ana, raionul Mizil, s-a întors de la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale a R.P.R., o mulţime de oameni l-au întîmpinat cu nespusă bucurie. Şi aveau de ce: pentru rezultatele deosebite obţinute în dezvoltarea şi

întărirea proprietăţii obşteşti, gospodăria lor colectivă a fost decorată cu „Ordinul Muncii" clasa I, iar harnicului ei preşedinte i s-a conferit înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste.

În aceeaşi zi, cam pe la vremea prînzului, în sala căminului cultural, împodobită sărbătoreşte, colectiviştii veniseră cu mic cu mare, să asculte ce va povesti preşedintele lor. Fireşte, urmăriseră cu toţii, în emisiunile radiofonice, în ziare, ba unii chiar şi la televizoare, lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale şi atunci mulţi se gîndiseră la posibilităţile de dezvoltare a gospodăriei lor, iar acum voiau să se sfătuiască împreună cum să pună în aplicare, la ei în gospodărie, indicaţiile cuprinse în Raportul tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej, cu privire la sporirea continuă a producţiei agricole vegetale şi animale.

În cuvinte calde, izvorîte din inimă, preşedintele Ion Stanciu, mulţumeşte încă o dată partidului pentru distincţiile acordate de Consiliul de Stat atît lui cît şi gospodăriei colective, apoi le vorbeşte despre sarcinile sporite pe care partidul le-a pus în faţa agriculturii noastre socialiste şi despre căile şi mijloacele prin care aceste sarcini pot şi trebuie să prindă viaţă şi în gospodăria lor colectivă. Oamenii ascultă şi reflectează la munca lor de pînă acum: Da, se află pe drumul cel bun! Lucrînd cu mijloace mecanizate, după metode ştiinţifice avansate, gospodăria lor colectivă s-a dezvoltat de la un an la altul, averea obştească a sporit mereu, iar o dată cu aceasta, a crescut şi bunăstarea lor materială şi culturală. Numai anul trecut, de exemplu, gospodăria a recoltat în medie la hectar cîte 3.873 kg porumb-boabe în cultură neirigată, cîte 2.180 kg grîu, cca. 20.000 kg legume, iar sectorul zootehnic a adus un venit de aproape 850.000 de lei. Creşterea producţiei agricole vegetale şi animale a făcut posibil ca în 1961 valoarea unei zile muncă să se ridice la 50 de lei. Şi în acest an colectiviştii din Baba Ana şi-au propus să obţină producţii sporite în toate sectoarele de activitate: cîte 5.000 kg porumb boabe la ha., în cultură neirigată, pe o suprafaţă de 250 ha., cîte 22.000 kg zarzavaturi la hectar, să livreze statului 175 de porci în greutate de peste 90 kg fiecare iar de la fiecare vacă furajată să obţină cu 200 litri de lapte mai mult decît anul trecut. „Va să zică, gîndeau colectiviştii, tot ce-am făcut pînă acum, a fost bine. Dar, oare, nu se poate şi mai bine?" Ia să vedem. Şi după ce l-au ascultat pe preşedinte, mai mulţi colectivişti: Constantin V. Sora, Cristache Burlacu, Vasile Sora, Alexandru Costache şi alţii, mulţumind partidului şi guvernului pentru distincţia acordată gospodăriei lor, s-au apucat să chibzuiască cum poate fi sporită producţia agricolă la ha şi productivitatea pe cap de animal, cam ce construcţii se mai pot ridica în colectivă.

— În raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, spunea preşedintele se acordă o importanţă deosebită creşterii păsărilor. Or, în direcţia asta, şi la ferma avicolă a gospodăriei s-ar mai putea face cîte ceva. Sîntem la doi paşi de Mizil şi nici Ploieştiul nu-i departe: trebuie să le trimitem muncitorilor mai multă carne de pasăre, mai multe ouă. Cu chibzuială de oameni gospodari, colectiviştii socotesc totul pînă în cele mai mici amănunte şi apoi ajung la o concluzie: se mai poate construi o puiernită, lîngă cea existentă, astfel ca pînă la sfîrşitul anului încărcătura de păsări la suta de hectare să fie de 600, iar printr-o îngrijire mai raţională a

acestora să se ajungă la o producţie de peste 130 de ouă pe cap de pasăre. Tot cu acest prilej şi-au dat seama colectiviştii că în gospodărie există posibilităţi ca încă la sfîrşitul acestui an încărcătura de bovine la suta de hectare să ajungă la 25 din care 12 vaci cu lapte, că la grădina de legume, prin anumite mijloace avansate (aplicarea de îngrăşăminte suplimentare etc.) se pot obţine cîteva mii de kg de roşii în plus la ha faţă de producţia anului trecut.

Întoarcerea preşedintelui de la marea sesiune, adunarea în care au sărbătorit primirea înaltei distincţii, le-a oferit colectiviştilor din Baba Ana prilejul de a analiza încă o dată, mai temeinic, în lumina noilor sarcini pe care partidul le pune în faţa agriculturii, posibilităţile concrete pe care le au de a întări şi dezvolta necontenit gospodăria colectivă — izvorul bunăstării şi fericirii lor.

MIRCEA ANDREI

De la prietenii tăi, PIONIERII SOVIETICI

Pionierii sovietici întîmpină cea de-a 40-a aniversare a organizaţiei lor cu succese deosebite la învăţătură şi în activitatea obştească.

VOR FI LIVEZI LA RÎBACEE

Pe dealurile de la Rîbacee, o localitate din Kirghizia, nu se pot cultiva cereale. Pionierii au hotărît să transforme aceste dealuri în livezi.

— O să munciţi de pomană; acolo nu pot creşte pomi fructiferi — spuneau unii.

Pionierii au încercat totuşi. A fost greu. Solul era foarte tare, numai piatră. Pe aceste dealuri, iarna nu ninge, vara nu plouă. La început au sădit 2.000 de puieţi. Toată vara au cărat pionierii apă cu găleţile ca să ude puieţii. În schimb, puieţii s-au prins cu toţii. În primăvara aceasta pionierii din Rîbacee, au mai plantat încă 3.000 de pomi fructiferi. În curînd dealurile acestea, pînă mai ieri sterpe, vor deveni adevărate livezi.

MULŢUMIM TINERILOR GEOLOGI

Cînd cosmonautul Gherman Titov a stat odată de vorbă cu pionierii, el i-a sfătuit să se gîndească nu numai la cer, dar să cerceteze şi pămîntul cu mai multă atenţie. Şi aşa au procedat copiii. În acest an noi am primit multe comunicări importante de la tinerii geologi. Iată cîteva exemple. Pionierii din oraşul Zaisan au descoperit zăcăminte de ghips, de culori minerale şi de bentonită — o substanţă foarte preţioasă, care se foloseşte la rafinarea petrolului, la producerea cauciucului şi în medicină.

Pionierii din Balhaş au găsit în raionul minei Gulşadsk noi zăcăminte de minereuri de fier. Turiştii Casei Copilului din Temir, regiunea Aktiubinsk, au descoperit piatră de var iar copiii şcolii din Martuk, din aceeaşi regiune, au găsit cărbune.

Mică, biotit şi muscovit, au adus din excursie elevii Şcolii nr. 9 din Karaganda. Minereu de cupru a descoperit pe cursul superior al rîului Kaskelen elevul Şcolii nr. 23, din Alma-Ata, Saşa Vicikutkin.

Copiii din satul Vannovka au plecat în excursie în munţii Ugamsk. Ei au făcut o mare descoperire: o anomalie magnetică. Geologii au verificat comunicarea copiilor din Vannovka. Totul este adevărat. S-ar putea ca, cu timpul, aici să se construiască un combinat metalurgic.

Ş. ESENOV,
ministru al geologiei
şi ocrotirii subsolurilor,
R. S. S. Kazahă

DUMINICA LA FERMĂ

Sîmbăta trecută am aflat că mama s-a îmbolnăvit. Trebuia să plec acasă, să văd ce-i cu dînsa. Dar cum să plec, cînd am în grijă peste 200 de porci. Pe seama cui să-i las? Tocmai cînd mă gîndeam aşa intră în fermă ajutoarele mele — pionierele Danute Maskulaitite şi Marite Miţkunaite. Mi-am împărtăşit fetiţelor gîndurile, iar ele mi-au spus:

— Plecaţi fără grijă, o să avem noi grijă de porci.

Am plecat. Dar în sinea mea eram neliniştită. Luni dis-de-dimineaţă cînd am venit la fermă — purceii dormeau pe paie curate, hrăniţi, adăpaţi. Însăşi cocina era mai luminoasă: tavanul şi pereţii erau văruiţi, ferestrele curate. Au muncit bine Danute şi Marite. În întregul nostru raion pionierii au hotărît ca o zi pe săptămînă, de obicei duminica, să dea ajutor la fermele de porci.

SALOMEIA GUDAITENE
îngrijitoare de porci,
colhozul „Mituva"
R. S. S. Lituaniană

EROINA FILMULUI — BIENALA PIONIEREASCĂ

Începînd chiar cu primele secvenţe ale filmului, în sală se aud exclamaţii vesele, rîsete. Micii spectatori, pionierii din Moghilev, R.S.S. Bielorusă, pot fi lesne înţeleşi, căci ei vizionează un film care redă în imagini propria lor activitate. Iată-i pe ecran pe Saşa Trusakov şi Volodia Gorşov, cei mai buni distribuitori de cărţi. În primul an al bienalei pionereşti, el împreună cu colegii lor, au distribuit cărţi în valoare de 150 de ruble. Pe ecran au apărut acum copiii din curtea casei cu nr. 12 de pe strada Pervomaiskaia. Ei şi-au organizat atît de interesant şi instructiv activitatea pe lîngă acest bloc, încît a devenit cunoscută în întreaga republică.

Eroina principală a filmului este viaţa şi munca pionierilor, iar filmul a fost realizat de pionierii cineaşti amatori de la clubul „Otvajnîie".

Pionieri sovietici interpretînd un dans gruzin.

Pionierii de la Şcoala nr. 40 din Chişinău (U.R.S.S.), sînt prieteni apropiaţi ai copiilor de vîrstă preşcolară. În timpul liber ai să-i găseşti adeseori în mijlocul copiilor de la grădiniţă, povestindu-le istorioare interesante ori ajutîndu-i să se joace în mod plăcut şi instructiv.

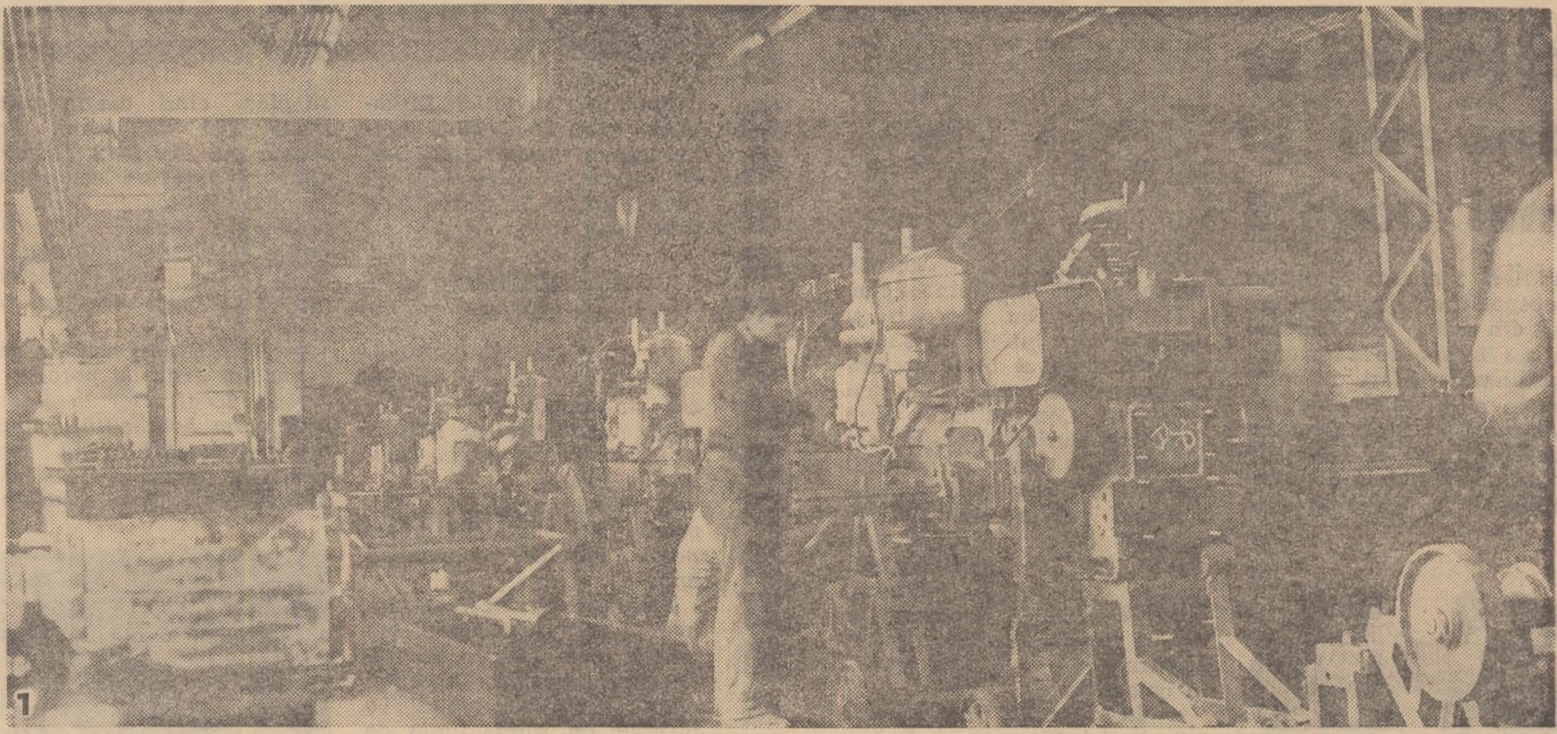
În fotografie: eleva Svetlana Ţiganka din clasa a VII-a, înconjurată de micii ei prieteni de la grădiniţă.

● *Pionierilor din Estonia le place foarte mult cîntecul. De aceea, în fiecare unitate sau detaşament există cîte un cor al copiilor. Vă puteţi imagina ce cor ar ieşi dacă s-ar aduna la un loc toate corurile din unităţi şi detaşamente? În capitala republicii, Talin, la serbarea consacrată celei de-a 40-a aniversări a organizaţiei de pionieri, va cînta un cor alcătuit din 15.000 de copii.*

● *La Academia de Ştiinţe a Turkmeniei, pionierii din aşezarea Korghecemen, sînt foarte bine cunoscuţi. Şi iată de ce: împreună cu profesorul lor, Ala Kadîrov, pionierii Şcolii nr. 22 din această localitate, au cules folclor, au făcut însemnări despre multe poveşti şi legende vechi. Activitatea lor este atît de interesantă şi bogată încît a stîrnit interesul oamenilor de ştiinţă.*

(După „Pionierskaia Pravda")

AICI SE FAC TRACTOARELE

1

O hală imensă, zgomot de macarale, motoare puternice uruind pe bancurile de probă: hala de montaj a **Uzinelor „Tractorul" din Brașov.** Aici sînt aduse de la diferitele sectoare ale uzinei sau de la diferite uzine care cooperează cu Uzinele „Tractorul", piesele componente ale tractorului.

În hala aceasta uriașă, în care lucrează sute de montori, electricieni, mecanici de rodaj se naște tractorul romînesc UTOS 27.

Tractorul acesta, UTOS-27, e o mașină suplă, un bondar care lucrează harnic pe orice ogor, un tractor modern, apreciat nu numai de harnicii noștri mecanizatori, ci și peste hotare, în țările în care Republica Populară Romînă exportă tractoare.

Inginerul Sasu, adjunctul sectorului montaj, care ne-a condus de-a lungul benzilor de lucru și ne-a explicat totul, indică cîteva din caracteristicile tractorului care a început să se înfiripe, piesă cu piesă, pe conveierul din fața noastră:

UTOS 27

45 cai putere.

Viteza maximă — 22,7 km/oră.

Viteza minimă — 2,7 km/oră.

10 viteze pentru mers înainte; 2 viteze pentru mers înapoi.

Greutate — aproximativ 3.100 kg.

Forța de tracțiune la cîrlig — aproximativ 2.200 kg.

— Poate ne spuneți ceva și despre principalele piese sau, mai degrabă, ansamble de piese din care este compus tractorul, l-am rugat pe tovarășul inginer.

— Precizarea **ansamble de piese** și nu piese componente, cred că e bună, a zîmbit inginerul. Pentru că un tractor are zeci și zeci de piese felurite și de importanță diferită... Principalele ansamble de piese ale tractorului însă, sînt motorul, așa-zisa punte din spate — cu cutia de viteză, diferențialul, transmisia finală și frînele — sistemul de direcție, dispozițiile de rulare...

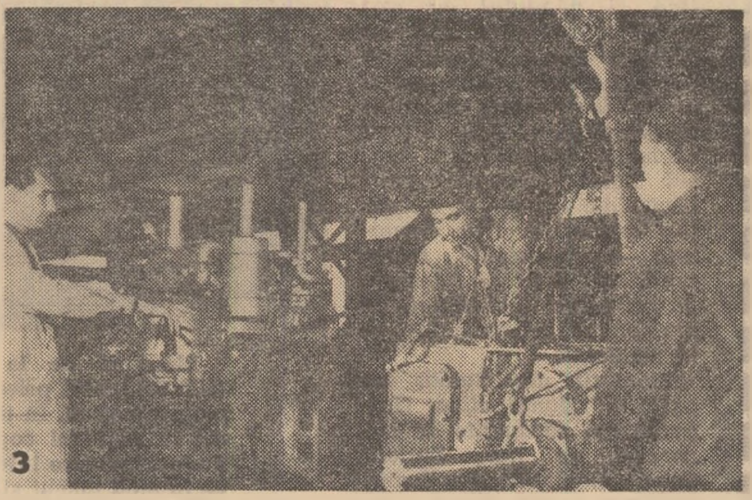
— Dispozițiile de rulare?

— Da... Roțile, adică. Apoi capotajele — sistemul de învelire a motorului — radiatorul și altele.

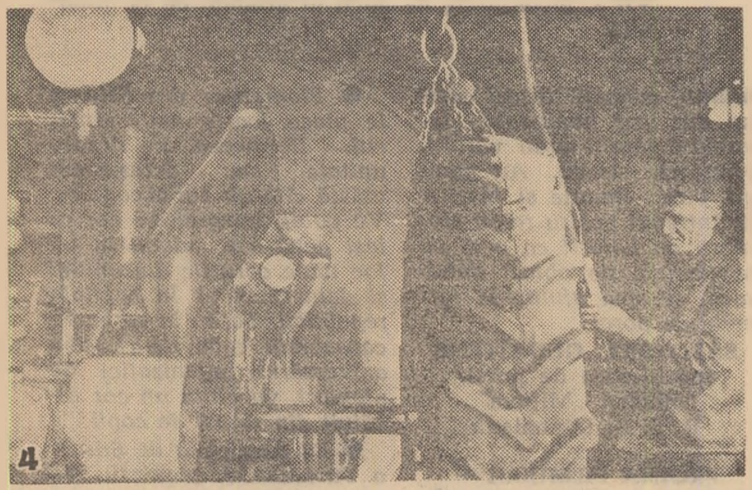
Vorbind, ne apropiem de locul unde începe să se „nască" tractorul. Aici, un grup de lăcătuși montori asamblează pe lonjeroane — niște bare de fier lungi, care formează, de fapt, șasiul tractorului — motorul; pe un cărucior, tractorul care a început să prindă viață, e dus mai departe, la altă grupă de muncitori, care, cu îndemînare și rapiditate prind de motor puntea din spate a tractorului. Urmează apoi montarea instalațiilor pentru ridicarea plugului, a rezervorului de motorină, suportului de scaun...

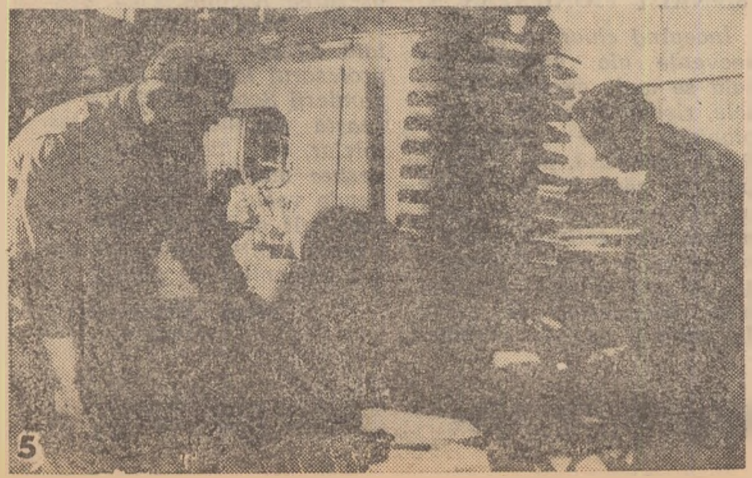
2

3

4

5

— De aci — urmează tovarășul Sasu — tractorul pășește pe drumul cel mare...

— ?!

— Da — rîde inginerul — pe conveierul mare. Fiind montat din părțile sale cele mai mari, tractorul trebuie trecut acum pe o bandă de lucru pe măsura mărimii sale și aceasta este conveierul mare.

— Se mai fac operații multe acum?

— Destule! Se montează radiatorul — inima sistemului de răcire. Apoi tot pe conveierul acesta i se montează tractorului direcția, radiatorul de ulei...

Înarmată cu un aparat special, o „frizeriță" neobișnuită face prima toaletă: degresează tractorul, spălîndu-l cu o burniță întreagă de vapori spirtoși.

— „Baia" aceasta este obligatorie?

— Sigur! Altfel, vopseaua nu prinde bine...

— Tractorul va fi vopsit acum?

— Prima vopsea, la cabina 1. El primește și o a doua vopsire — la cabina 2, dar între timp i se mai montează unele piese.

— Care anume?

— Aripile, cutia de scule și aparatele de bord: manometre de presiune, termometre de apă... Apoi i se pun capota, farurile... Montarea sistemului de tracțiune... Apoi din nou degresarea — adică ștergerea oricăror urme de grăsime — și vopsirea la cabina 2.

Un tunel deosebit de viu luminat apare pe conveier și prin el trebuie să treacă tractorul, aproape gata de drum.

— Aici?

— Aici intră tractorul, pentru puțin timp, să se... usuce. La peste 100°C, razele infraroșii ajută la zvîntarea ce se cere vopselei de pe tractor pentru a rezista vreme cît mai îndelungată...

Am trecut de cealaltă parte a tunelului, la capătul conveierului. O echipă de muncitori montează aci roțile tractorului, volanul și tractorul, astfel echipat, poate porni... de unul singur. Nu înainte, bineînțeles, de a fi alimentat cu combustibil.

★

Am arătat aci numai o mică parte din strădania ce o depun muncitorii de la Uzinele „Tractorul" pentru a da patriei, an de an, tractoare tot mai multe și tot mai bune.

La hala de montaj lucrează muncitori fruntași ca Dumitru Aldea, Ion Vlădăreanu, David Vasile, Constantin Preda..., maiștri cu experiență ca Victor Oprea, care a participat la construcția primului tractor romînesc.

Miile de muncitori ai Uzinelor „Tractorul", uzină decorată cu Ordinul Muncii, — care în preajma lui 1 Mai au terminat al 100.000-lea tractor — depun toate forțele lor, tot talentul lor de muncitori înaintați pentru a construi cît mai multe tractoare, cît mai perfecționate, contribuind astfel la îndeplinirea prevederilor Congresului al III-lea al Partidului, ca în 1965, pe ogoarele înfrățite ale patriei socialiste să lucreze 100 mii tractoare fizice.

Fotoreportaj de EMIL EMANOIL și GR. PREPELIȚĂ

Explicații foto:

1. **Aspect din hala de montaj: conveierul mare.**
2. **Se face o ultimă verificare a „punții din spate".**
3. **Pe conveierul mic, „puntea din spate" e prinsă de motor.**
4. **Roata mare, cu un diametru de 1,7 m este prinsă la tractor.**
5. **Ultima operație — montarea roților mici și reglajul direcției.**
6. **În parcul uzinei, tractoare abia ieșite de pe banda de lucru.**

6

AJUTĂM COLECTIVA DRAGĂ

E dimineață. În fața școlii s-au adunat mulți pionieri din detașamentul nostru. Au adus cu ei sape și greble. Sîntem veseli cu toții, căci ne-am propus să mergem pe izlazul gospodăriei colective să-l curățăm de mușuroaiele cîrtițelor, de spini și buruieni.

Încolonați, am ieșit cîntînd din sat. Ajunși pe izlaz am început repede munca. În numai cîteva ore am strîns spinii și le-am dat foc. De-acum, iarba va crește în voie.

SAVA STELIAN
Școala de 8 ani,
com. Cislău,
regiunea Ploiești

★

Comuna noastră se află într-o regiune de deal. E tare frumos primăvara, cînd înverzește totul! Nu de mult, noi am participat cu multă dragoste la acțiunea de plantare a puieților pe terenurile gospodăriei agricole colective. Mai întîi, am plantat puieți de salcîm. Cîte zece de fiecare pionier. Apoi, am ajutat la îngrijirea a 3.000 de puieți de tot felul: nuci, peri, piersici etc.

Plantînd și îngrijind puieți sîntem bucuroși că și noi contribuim la înflorirea colectivei dragi.

GROSU CONSTANTIN
Școala de 8 ani —
Romanești, raionul Oltețu.

★

Adeseori, pionierii unității noastre merg la gospodărie și-i ajută pe colectiviști la diverse treburi mai ușoare. Astfel, într-o zi au mers la ferma de păsări. Aici, de curînd, au apărut 2.500 de puișori aurii. Pionierii Șerban Ion, Popescu Gabriela, Georgescu Emilia, Oance Niculina și alții ajută la spălarea jgheaburilor, aduc apă proaspătă pentru păsări și puișori. Dar noi îngrijim cu drag și de purcelușii gospodăriei. Pionieri ca Radu Laurențiu, Anghel Georgeta, Ștefan Lucia, Stoian Violeta și alții care se îngrijesc de culcușurile purceilor, aduc paie uscate, le dau mîncare.

Noi, pionierii, școlarii ajutăm cu drag colectiva, vrem s-o vedem tot mai bogată, tot mai frumoasă

ȘERBAN GEORGETA
Școala de 8 ani-Bucșani,
raionul Videle

★

Anul acesta, colectiviștii au hotărît să dezvolte în gospodărie pe lîngă celelalte sectoare și sectorul apicol. Treburile au început mai întîi cu construirea stupilor pentru albine. Ca de obicei pionierii nu au rămas deoparte. Cu pricepere și îndemînare ei au ajutat la construirea celor 20 de stupi.

Sîntem nerăbdători ca în noile „locuințe" să fie aduse familiile de albine să le îngrijim.

Pionierii au mai ajutat și la plantatul puieților. Astfel, în numai cîteva zile ei au plantat 100 de puieți. Pionieri ca, Oițan Ilie, Ghiță Mihai, Zamfira Marin, Gușoi Dorel și alții sînt cunoscuți în toată unitatea pentru hărnicia lor.

STAN GEORGETA
Școala de 8 ani,
comuna Doba,
raionul Slatina.

CONCURSUL NOSTRU DE FOTOGRAFII • CONCURSUL NOSTRU DE FOTOGRAFII

Un instantaneu reușit...
După multe încercări pionierii cercului foto au reușit să prindă imaginea frumoasă a capriorului care se află la Casa pionierilor din Caransebeș.

„Orașul noaptea" fotografie executată de Pitușcan Virgil, Școala medie 4, Timișoara

CONCURSUL NOSTRU DE FOTOGRAFII • CONCURSUL NOSTRU DE FOTOGRAFII

SPORT

Sportivul — om multilateral

De vorbă cu maestrul emerit al sportului, Iosif Sîrbu

O discuție cu maestrul emerit al sportului Iosif Sîrbu nu este ceva inedit. Primul nostru campion olimpic, deținătorul majorității recordurilor republicane la probele de armă liberă, sportivul cu un palmares de victorii internaționale atît de bogat, nu a rămas de loc îndatorat ziariștilor. Și totuși, ca întotdeauna, și acum ne-a primit cu plăcere în camera sa de lucru, în care nenumăratele medalii, cupe sau plachete, strălucesc atît de frumos în lumina soarelui de primăvară.

— Tinerele vlăstare, pionierii, iubesc sportul. Mulți dintre ei visează să devină sportivi de frunte, ba chiar campioni. Ce le puteți spune acestor copii care fac primii pași în sport?

— Mulți dintre copii își închipuie că e de ajuns să fii talentat ca să devii campion, sportiv de frunte. Și eu credeam așa la început, și nu întîmplător rezultatele mele erau slabe. În primul meu concurs internațional, în anul 1946, am ocupat abia locul 5. Atunci mi-am dat seama că fără muncă și studiu, talentul nu înseamnă nimic. Am început să muncesc și să învăț cu seriozitate. Intensitatea mărită a antrenamentelor, ceasurile nenumărate petrecute în bibliotecă, unde am învățat de fapt cum se poate ajunge la performanțe ridicate, mi-au adus numai cu un an mai tîrziu primul mare succes: titlul balcanic.

— Dar nu v-ați oprit aici...

— Nici nu puteam s-o fac. Obținusem rezultate bune doar la trageri în poziția culcat. La celelalte poziții însă aveam încă rezultate slabe. Era necesară însușirea unei bune poziții. Aceasta nu se putea face pe ghicite, ci în mod științific. Și iată-mă petrecînd din nou multe ore în lumea cărților. Anatomia, fizica, chimia, psihologia toate m-au ajutat în găsirea și apoi în remedierea greșelilor. Dovada: rezultatele bune care au urmat.

— Aceasta ar fi un prim aspect al pregătirii sportivului: faptul că indiferent de disciplina pe care o practică, studiul îl ajută la obținerea performanțelor ridicate. Mai poate fi vorba și de un alt aspect al acestei probleme?

— După părerea mea, această pregătire mai are încă un aspect, mult mai important decît primul. E vorba de pregătirea multilaterală a sportivului, de legătura lui cu cărțile în general. Aceasta începe încă de pe băncile școlii și continuă... toată viața! Cunoștința cu eroii cărților înseamnă mai mult decît o lectură. Așa înveți să cunoști viața, să dorești să devii și tu un om folositor patriei socialiste atît prin cunoștințele tale cît și prin capacitatea ta de muncă. Numai muncind și învățînd poți să îndrăznești mai mult...

★

Discuția cu maestrul emerit al sportului Iosif Sîrbu s-a oprit aici. Am vrea să vă mai amintim doar un singur lucru, care ni se pare și nouă cel mai important: pentru a deveni un sportiv de frunte e necesar în primul rînd să înveți. Deci, atenție!

TEODOR CRISTIAN

Știri sportive

OVIDIU — regiunea Dobrogea. (De la corespondentul nostru, pionierul Cobilinschi Valentin). Nu de mult, echipa de fotbal a detașamentului clasei a VII-a din Ovidiu a întîlnit echipa clasei a VIII-a de la Școala medie din Năvodari. Meciul începe într-o atmosferă de adevărată întrecere; echipa din Ovidiu utilizează cu succes pase scurte, cu adresă. Adversarii prestează, de asemenea, un joc bun, în plus sînt foarte rapizi. Fazele spectaculoase sînt aplaudate de numeroși pionieri și școlari veniți să asiste la meci. După 30 de minute de joc, prima repriză ia sfîrșit cu scorul de 0—0. Primul gol „cade" în minutul 6 din a doua repriză: 1—0 pentru Năvodari. În minutul 19, este rîndul celor din Ovidiu să înscrie: 1—1. Meciul ia sfîrșit cu scorul de 2—1 pentru cei din Năvodari (care au înscris al doilea punct în minutul 27). Învingătorii au cîștigat pe merit, fiind mai tehnici, mai disciplinați pe teren, mai perseverenți.

NIȚCHIDORF — regiunea Banat. (De la corespondentul nostru, pionierul Turcu Aristotel). — În unitatea noastră, tenisul de masă este foarte îndrăgit. Pentru ca activitatea pionierilor în cadrul acestei discipline sportive să se desfășoare în condiții cît mai bune, colectivul de conducere al unității i-a împărțit pe jucători în două grupe: începători și avansați. Pentru fiecare grupă sînt prevăzute antrenamente, concursuri. Dorința noastră este ca toți cei din grupa „începătorilor" să treacă la „avansați".

PAPIU ILARIAN — regiunea Mureș-Autonomă Maghiară. (De la corespondentul nostru, pionierul Nemeș Petru). — Am hotărît să ne amenajăm prin muncă patriotică un teren de volei al nostru, al pionierilor și școlarilor. De asemenea, vom da ajutor la întreținerea terenului de sport din apropierea școlii noastre.

„Obțineți venituri importante și contribuiți la aprovizionarea populației cu un produs de primă necesitate. Aduceți florile de mușețel la centrele de achiziție ale Cooperativelor de consum"

Gînd pionieresc, partidului

De mic te-am cunoscut și te iubesc,
nebiruit partid muncitoresc!

Te simt aproape-n fiecare ceas,
ocrotitor, veghindu-mi pas cu pas.

Cînd cartea o deschid, te-aud vorbind
și vise mari în piept mi se aprind.

In tot ce am te aflu și găsesc,
iubirea ta, partid muncitoresc!

Să cresc puternic, vesel și senin
mi-ai dăruit palate și grădini.

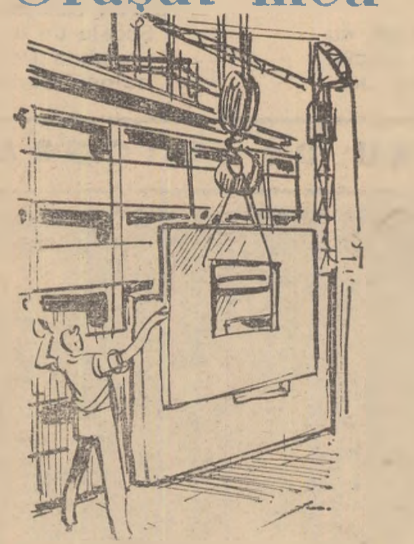
Și școli ai înălțat, cu soare mult,
cuvîntul cărții însetat s-ascult,

Și anii tineri mi-i veghezi cu drag,
puternic, apărînd al păcii steag.

Partid, iubit părinte-ți mulțumesc,
Că-mi dai puteri să-nvăț, să cînt, să cresc.

PĂUNA RĂZVAN

Orașul meu

De cîte ori ies la plimbare
Orașul meu, muncitoresc,
Îmbracă altă-nfățișare
Și sînt uimit de ce-ntîlnesc.

Ca un năvod cu mii de fire
Străzi noi — cu fabrici
și uzini —
Se-ntrec vrăjit să se resfire
Și să mă-ncurce prin grădini.

Văd pretutindeni șantiere...
Și mii de case își fac loc,
Ca într-un fagure de miere,
Sub cerul cald ca un polog.

Și văd părinți și frați,
pe schele,
Ce îmi fac viața mai frumoasă.
Și-aș vrea să urc și eu pe ele
Sub roșii flamuri de mătase.

ION CALOVIA

În fața unui caiet

Ca să ajungă astfel, cum îl vezi,
Curat și alb ca albul din zăpezi,
Caietul cu nescrisele lui file
A străbătut un drum de luni de zile.

A fost întîi un pui de brad frumos
Pe care vîntul iernii l-a dat jos.
Ori poate-a fost copac încărunțit
Pe care zeci de veacuri l-au privit.

Un fierăstrău cu dinții cristalini
L-a despărțit pe veci de rădăcini,
Iar crengile izbite de secure
Îi dorm și azi prin iarba din pădure.

Semețu-i trup crescut în pisc de rocă
L-au frămîntat în jgheaburi ca pe-o cocă
Și l-au întins în zeci de foi subțiri
Să-ți rîdă ție-acuma sub priviri...

să ajungă astfel, cum îl vezi,
Curat și alb ca albul din zăpezi,
Caietul cu nescrisele lui file
A fost muncit în luni și luni de zile.

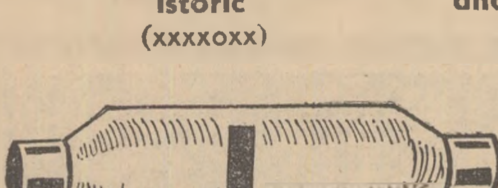
Apleacă-te deasupra lui și du
Această muncă, mai departe, tu!

STELIAN FILIP

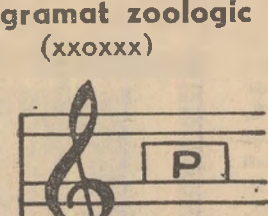

PROBLEME DISTRACTIVE • PROBLEME DISTRACTIVE

Monoverb cu incastru istoric
(xxxxoxx)

Monoverb cu incastru anagramat zoologic
(xxoxxx)

Monoverb cu incastru anagramat geografic
(xxxxoxxxx)

Monoverb cu incastru anagramat din ghiozdan
(xoxxxx)

MIHAI PĂTRAȘCU

POȘTA literară

Chirețu I. Gheorghe — Bălilești — Argeș.

Desenul mi-a plăcut mai mult decît versurile. E foarte bine să te ocupi de probleme serioase — colectivizarea, munca tractoriștilor — dar poezia înseamnă ceva mai mult decît niște rînduri rimate. Citește cu atenție și cît mai adesea operele clasicilor noștri și ale poeților de azi, îndeosebi cei prevăzuți în programa analitică.

Același sfat pentru **Ciriplinschi Florin** — Galați, **Nistor V. Niculina** — Medgidia, **Mocanu N. Gheorghe** — Osica de Sus, **Roșculeț Gheorghe** — Predeal.

Cazan Emil — Macea — regiunea Banat.

Cînd scrii trebuie să știi precis ce urmărești, să conduci tu cuvintele cu un scop clar, să nu te lași „tîrît" de ele, la voia întîmplării. Zefirul fericirii, de pildă, nu poate „să renască-ntreaga țară", cum spui. Exprimarea corectă este „face să renască..."

Vă răspunde poetul DAN DEȘLIU

Deși cu o greșeală-tehnică (fierul nu se toarnă) mi-a plăcut strofa a doua: „Cîmpuri, sate-ntineresc, / Blocuri noi — palate! / Pretutindeni vezi cum cresc / Flori, din fier turnate!"

Mai trimite!

Bocăneala Adriana — Suceava

Ce de povești în căpșorul matale! Basmul cu Profirica și Nirca, are multe imagini frumoase, îndeosebi descrieri de natură și personaje fantastice: piticul, zîna, brotacul, scorpia etc. Din păcate, spațiul nu ne îngăduie să publicăm compoziții de această mărime — și apoi, nici nu cred că trebuie să te grăbești cu publicarea: ai abia 9 ani! Continuă să citești și să scrii, cu aceeași rîvnă. Așteptăm lucruri noi.

Dumitru Victor — Pitaru — regiunea București.

Titlul poeziei nu prea are legătură cu conținutul, începutul și încheierea sînt „lipite", fără noimă și slab realizate. Există, în schimb, două strofe vrednice de atenție, care mă îndeamnă să te încurajez. Iată-le: „Frunzuliță arămie, / Bine-i la gospodărie, / Că-i o singură cîmpie / Și trăim în armonie / Foaie verde, foi de tei, / Nu mai trăim în bordei, / Cum trăiau părinții mei. / Trăim în casă bogată, / Frumos electrificată".

Mai trimite!

Vasile Sanda — Slobozia Nouă — regiunea București.

„Rapsodia pionierească" mi se pare un lucru remarcabil. Ca meșteșug, se observă încă numeroase șchiopătări: e necesar să muncești mult în direcția versificării.

Oricum, eu te felicit din toată inima și-ți doresc să perseverezi pe aceeași linie nouă, originală.

Iată și „rapsodia" cu pricina, parodie după Topîrceanu, cum zice însăși Sanda:

„S-au pornit zvonuri prin sat
Și-au scris chiar ziarele,
Că fier vechi s-a colectat
În toate raioanele.
Și la școala noastră, ieri,
La fel ca albinele,
Au venit mulți pionieri
Să-ncarce mașinile.
Fierul în uzine pleacă,
Istovind basculele:
A pornit la drum și parcă
Nu ne-ajung vagoanele!
Pionierii se avîntă
Veseli, în întrecere.
Ce-i pe-aicea? Ce se-ntîmplă?
Muncă-i, sau petrecere?
E o muncă actuală,
Cu un singur țel:
Resturile de metale
S-ajungă oțel!
Să se schimbe în tractoare,
Mîine, pe cîmpii
Cînd voi fi și eu mai mare,
Tractorist voi fi!
Fierul vechi il string eu, Nicu,
Și-l adun de zor,
Să mă vadă și tăticu
Mîine — pe tractor.
Să muncesc în colectivă,
Să ar prin coclauri,
Să se-nalțe griul-stivă,
Pîinile de aur!

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20 : Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii